

عنوان مقاله:

بازخوانی تاثیر حس دلبستگی به مکان بر هویت بخشی اقامتگاه های بومگردی جهت پایداری محیطی

محل انتشار:

هشتمین کنگره سالانه بین المللی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

شهلا آل طه - دانشجوی دکتری تخصصی معماری منظر، واحد بین الملل ارس، دانشگاه آزاد اسلامی تبریز، ایران

حبیب شاه حسینی - استاد یار دانشکده هنر و معماری، واحد بین الملل ارس، دانشگاه آزاد اسلامی تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه کیفیت مقاصد گردشگری و بطور خاص اقامتگاه های بومگردی به یک مزیت رقابتی مهم تبدیل گشته است. به بیان دیگر، اقامتگاه های بومگردی بیشترین و بالاترین مطلوبیت و تعلق به مکان را زمانی برای گردشگران می توانند داشته باشند که انتظارات آنان را برآورده سازند. این انتظارات در قالب ابعاد مختلف زیست محیطی، اجتماعی، کالبدی و هویتنا معنا پیدا می کند. چنانچه هر یک از این عوامل در اقامتگاه های بومگردی کیفیت مطلوب را نداشته باشد، بر ادراک و احساس گردشگر از فضا و در نتیجه بر سطح رضایتمندی او از مقصد گردشگری تاثیر می گذارند. بر این اساس هدف این پژوهش یافتن تاثیر حس دلبستگی به مکان بر هویت بخشیدن به اقامتگاه های بومگردی به جهت پایداری محیطی می باشد. با توجه به موارد طرح شده و هدف پژوهش سوال اصلی این تحقیق اینگونه بیان می شود که تاثیر حسدلبستگی به مکان بر هویت بخشی اقامتگاه های بومگردی به جهت پایداری محیطی چگونه است؟ روش تحقیق در این پژوهش به روش کیفی و مروری می باشد که از طریق مطالعات کتابخانه ای و گردآوری پیشینه موجود در زمینه دلبستگی به مکان و پایداری محیطی و عوامل موثر بر آنها و سپس تحلیل محتوا صورت می گیرد، بر اساس نتایج به دست آمده از تحلیل مقالات نتایج این تحقیق حاکی از آنست که رابطه معنا دار میان نقش اقامتگاه های بومی و ابعاد اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، کالبدی وجود دارد. بنابراین ایجاد اقامتگاه های بومگردی و شیوه های ساخت بومی سبب جذب طولانی مدت گردشگران و استفاده بیشتر از حضور گردشگر و ارتق ای ابعاد اقتصادی، اجتماعی-فرهنگی، زیست محیطی می گردد.

کلمات کلیدی:

حس تعلق به مکان، هویت مکان، اقامتگاه های بومگردی، اکوتوریسم، پایداری محیطی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1656071>

